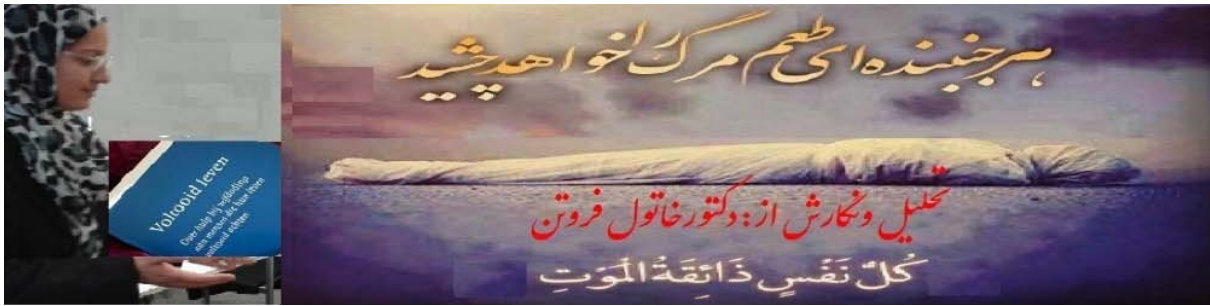

نگاه بیرون مذهبی به اتمام حیات و پیک مرگ انسان !

آیا انسان حق دارد در مورد مرگ اش تصمیم بگیرد؟

بباید یک نگاه بیرون از مذهب به این مسأله داشته باشیم. این یک حقیقت مسلم است که انسان هست شده تا نیست گردد. زندگی هم خیلی شیرین است و شیرین تر از آن کیفیت زندگی است. اگر انسان کیفیت زندگی را با تمام امکانات از دست بدهد، زندگی برایش لذت بخش نیست حتی از لحاظ روحی و روانی هم مصاب به مریضی نباشد و تمام تلاش اش را برای بهتر نمودن کیفیت زندگی اش بکار برده باشد، دیگر نمی تواند خود را در بین مردم و جامعه متعلق بداند، تلاشی به خرج میدهد ، دوستان و خانواده او را کمک و رهنمایی می نمایند اما متأسفانه نتیجه مطلوب بدست نمی آورد و بالاخره از داخل وجودش احساس برایش زُخ میدهد که وی باید رخت سفر ببندد و خواستار مرگ میگردد. حتی به قول معروف میگویند: خدایا تو بالایم آسانی کن.

سوال اینجاست که: آیا به خواست این انسان احترام باید قایل شد؟

اگر احياناً به این خواست احترام قایل شد و گفت که انسان حق دارد در مورد مرگ اش هم تصمیم بگیرد ، بدون شک چنین وانمود میگردد که فرد به خود آسیب میرساند و دست به خودکشی میزند و پس از این ممکن است هر انسان ضعیف النفس دست به چنین کاری بزند . سر انجام این نوع حالت به دو جهت کشانیده میشود:

- ۱- یا این انسان دست به خودکشی میزند
- ۲- و یا ناراضی به زندگی اش ادامه میدهد. در جامعه ما قوانین بر اساس شریعت بنا یافته اند و انسان را از اختیار خودش به حاشیه می کشاند . وقتی سخن از اختیار انسان مطرح گردد بلاد رنگ مسائل کفر و الحاد در میان می آید و فرد مذکور از جمله کافران و واجب القتل محسوب میگردد. در حالیکه انسان موجود خداگونه است و بر مبنای اصول آزادی فردی، عقل و خرد میتواند تصمیم را در مورد زندگی اش و حتی مرگ اش هم اتخاذ نماید. اما در کشور هالند که یکی از پیشرفته ترین کشور های جهان محسوب میگردد به خصوص در نظم و ارانیه امور صحتی در رده های اول جهان قرار دارد قوانین در مورد مسایل اخلاقی نظر به خواست مردم بنا نهاده شده و امکانات تغییر در آن وجود دارد. شاید یکتعداد اطلاع داشته باشید که از مدت تقریباً ۲۰ سال بدینسو مرگ آرام یا Euthanasia رسماً قانونی گردیده. که البته در اجرای این خواست ، داکتر نقش اساسی را دارد.

و اما از مدت سه سال بدینسو بحث و گفتگو در باره قانونی دیگری جریان دارد به اسم "تکمیل زندگی" نامگذاری نمودند. و بعد از تکمیل معاینات روحی و روانی میتواند شخص به کمک یک دوست یا اعضای فامیل و یا هم یک پرستار به زندگی خود خاتمه دهد که در چارچوب این قانون داکتر نقش کمتر دارد. این قانون به زودی توسط پارلمان به تصویب میرسد و به مجلس سنا ارایه خواهد گردید